

HUN SCHULD

door Sheila Sitalsing

WAT MOETEN WE HIERVAN DENKEN?

De RBS 10% Memory Coupon Note op ArcelorMittal is dagelijks verhandelbaar op Euronext Amsterdam (ISIN NL0010378857). RBS onderhoudt onder normale omstandigheden een markt in deze note met een indicatieve en relatief scherpe biedlaatspread van 0,75 procent. Omdat het aandeel en de note sinds de in-

troductie wat zijn gestegen, is het maximale rendement nu nog wat lager dan 10 procent op jaarbasis.

Een Memory Coupon Note zal het alleen beter doen dan de onderliggende waarde als deze wat blijft hangen of beperkt in waarde daalt. Het is dus afhankelijk van uw visie of dit product voor de komende maanden de juiste keuze is. Wie een sterk herstel voorziet, koopt liever de aandelen.

Eerder beoordeeld

Drie keer goed

1. ING Liric Eurozone november 2021	8
2. ABN Amro Inflatie Obligatie 2012-2022	7,5
3. Kempen Floored Floater 11-21	7,5

Drie keer slecht

1. Addon TV Preferred Stock	0
2. Finitro Obligatie 7,4 tot 7,8%	3
3. ING Financials & Homebuilders Income Note	3,5

Meer beleggingsproducten en de volledige artikelen zijn terug te vinden via veb.net/productfolder

CHECKLIST

RBS 10% Memory Coupon Note op ArcelorMittal mei 2013-2016

1 Rendementsperspectief	VX 10% per jaar is niet weinig, maar ook het hoogst haalbare
2 Originaliteit	X Het programma draait inmiddels meer dan een jaar
3 Neerwaarts risico	X Is stevig indien het aandeel onder de 7,26 euro eindigt
4 Kredietwaardigheid	V Voldoende, RBS heeft een A rating bij S&P
5 Kosten: helder en redelijk?	VX Kosten volgens brochure 0,5% per jaar, dat is 1,5%
6 Verhandelbaarheid	VX Beursnotering Euronext, bied-laatspread 0,75%
7 Begrijpelijkheid	V Goed, alles valt of staat met het koerspeil van ArcelorMittal
8 Informatievoorziening	V Brochure geeft duidelijke informatie
9 Toegevoegde waarde	X Opwaarts potentieel is beperkt vergeleken met het aandeel zelf
10 Toezicht van de AFM	V Product staat onder toezicht van de AFM

Totaalscore **5,5/10** Conclusie: bij sterk herstel heb je toch liever de aandelen

Het land is door de wringer gehaald. Mensen raakten hun werk kwijt, konden de huur niet meer betalen. Er kwamen hemeltergende reportages uit ziekenhuizen tot ons, waar tekorten aan medicamenten heersten. Af en toe ging iemand zeshoog in een vensterbank staan en dreigde zich naar beneden te werpen als het afknippen verder ging.

En nu zegt het Internationaal Monetair Fonds sorry. Tegen Griekenland, dat het, zo zegt het IMF nu in een eigen evaluatie, verkeerd heeft aangepakt.

De zijlijnroepers riepen het al jaren: accepteer nou maar dat Griekenland een hopeloze zaak is, zet een streep door de schulden, laat banken maar knallen en crediteuren maar bloeden, ja óók in het nette Noorden van Europa, want daar zaten de banken die zo ijverig hadden helpen meebouwen aan de Griekse schuldenberg. Maar daar wilde het uitgerukte crisisteam – IMF, Europese Commissie en Europese Centrale Bank – niet aan. Er gingen miljarden aan reddingsgeld de bodemloze Griekse put in. Er kwam een klem op de economie die neerkwam op bezuinigen, snijden, afstoten en uitknippen.

Heel hard saneren, dan zou de groei vanzelf terugkeren, berekende het IMF. Maar de groei keerde niet terug. De economie kromp zelfs, in het eerste jaar na het reddingsplan, met liefst 7 procent. Oeps, te optimistisch geraamd, steekt het IMF nu royaal de hand in eigen boezem. De pijnlijkste kritiek concentreert zich op de schuldsanering. Die kwam pas in 2012, toen banken en pensioenfondsen voor het eerst moesten afschrijven op Griekse obligaties. Te weinig en te laat, want de meeste investeerders waren 'm toen allang gesmeerd.

Zelfkastjding is het IMF niet vreemd. Ook over de redding van Indonesië met een IMF-kredietlijn van 31 miljard US dollar was het fonds later in eigen evaluaties ongemeen kritisch; het had de politieke en economische gevolgen (13 procent krimp van het bbp) ernstig onderschat. Net zoals het een paar jaar later deed bij het failliet van Argentinië.

Het is lovenswaardig, zo'n mea culpa. Maar de politieke realiteit in 2010 was dat niemand in Europa – de lidstaten, de ECB, niemand – de Grieken er gemakkelijk af wilden laten komen door simpelweg de schulden door te strepen. Daar zouden ze maar lui van worden, was de gedachte, het zou andere zich misdragende landen op verkeerde ideeën kunnen brengen, het was onmogelijk uit te leggen aan het grommende electoraat thuis. En zo blijft het schipperen tussen de theorie uit het boekje, de paniek van het moment en de politieke agenda met zijn geheel eigen logica.

Achteraf is het altijd makkelijk oordelen.